

L'endemà a Salt

Imatge de la manifestació de dissabte passat a Salt Foto: MANEL LLADÓ.

Comparteixo la tesi dels que diuen que l'estimació d'assistència a la manifestació de Salt de dissabte de més de tres mil persones va quedar curta i que haurien estat més de 5.000 el nombre de persones que van sortir al carrer sota lema de "Volem viure a Salt, en pau i bé!". Una manifestació que hauria de marcar un punt i a part d'una dinàmica destructiva que patia la vila des de feia temps. Mentre que fa onze mesos la indignació de molts veïns per les greus problemàtiques que hi ha va portar a manifestar-se contra els responsables municipals, reventar un ple i dividir la societat saltenca entre detractors i partidaris d'uns o altres partits, i va estar a punt de fragmentar Salt entre autòctons i estrangers, ara amb la manifestació s'ha donat un missatge unànime, exigint a les diferents administracions i poders l'assumpció de responsabilitats respecte als

diferents, però intercomunicats, problemes que pateix la vila.

Fa onze mesos la ràbia legítima de molts veïns es va canalitzar sacsejant la paret de l'autoritat legítima i democràtica, que fins que el poble torni a parlar a les urnes té l'obligació de governar. Si tal com deien alguns cridant a l'alcaldeessa que marxés, ella hagués tirat la tovallola, la seva dimissió no hauria resolt els problemes de sobreocupació d'habitatges, d'impagaments, d'ocupacions i de la barra lliure per delinquir dels multireincidentes. Al juny, amb motiu de la vinguda a Salt de la ministra Beatriz Corredor, es va tornar a escridassar l'alcaldeessa i la ministra.

Evidentment que un alcalde i un ministre han d'acceptar, com a part de la seva feina, ser escridassats. Però el que penso que va passar a Salt no és que, respecte a una proposta concreta, l'enderrocament d'uns blocs de pisos, un grup de veïns mostrés a crits la seva legítima discrepància. El que havia passat a Salt és que en uns moments en què concorrien una sèrie de problemes greus, que a mesura que passava el temps s'agreujaven, la paret o els pilars de l'autoritat que representa i gestiona l'interès comú havien estat sacsejats i desautoritzats. Li vaig explicar aquest punt de vista a l'exalcalde d'Unió Jaume Torramadé: et pot beneficiar el que ha passat per tornar a ser alcalde però, si no es respecten els pilars de l'autoritat democràtica i es permet que es fragmenti el teixit social, ni qui té la responsabilitat avui ni qui la tingui demà podran governar.

Quant al "Vosaltres robeu! Vosaltres sou racistes!" de fa un any, s'ha capgirat una

dinàmica de confrontació i, sobretot, s'ha evitat que Salt esdevingués quelcom semblant al que va passar a París el 2005. Escenari que alguns voldrien que aquí esclatés pels seus interessos. Només cal mirar què va dir Plataforma per Catalunya després dels fets del febrer: "La guerra ètnica esclata a Catalunya!". I no és només l'Anglada qui es frega les mans cada cop que Salt és notícia en negatiu. Em consta que sectors del PP que es miren Salt des de Badalona i Barcelona voldrien treure rèdits en l'àmbit de país si Salt s'encengués. I qui té la clau per evitar que una colla de joves encenguin més contenidors i cotxes no són només els cossos policials, sinó que cal l'acció decidida de les institucions responsables de menors de la Generalitat, reforçar el treball de mediació que es fa des de diferents àmbits i entitats i, sobretot, l'actuació de jutges i fiscals.

Però també cal que parts avui enfrontades s'escoltin i parlin. És un fet que l'actual equip de govern planteja el polèmic ARU, o reforma urbana, que implica l'enderroc d'uns blocs com una aposta a mitjà i llarg terminis, i no sembla que es pensi fer enrere. I penso que l'equip de govern, aclaparat per les moltes problemàtiques de Salt i la tensió social, no ha sabut o pogut explicar-se, escoltar i tractar com cal amb algunes entitats. I enfront de l'Ajuntament hi ha els anti-ARU, que com a part dels veïns afectats rebutgen legítimament el pla. Però una cosa és rebutjar que enderroquin casa teva si no veus clar que el que t'oferiran serà factible i millor, i l'altra és acusar el pla d'operació especulativa. Especular seria, per exemple, requalificar terrenys amb moviments obscurs, per construir pisos en un moment de bonança. I sembla evident que el que es farà als espais que es generin seran equipaments.

Publicat a:

- El Punt Barcelona 25-01-2011 Pàgina 16
- El Punt Barcelonès Nord 25-01-2011 Pàgina 16
- El Punt Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre 25-01-2011 Pàgina 16
- El Punt Comarques Gironines 25-01-2011 Pàgina 16
- El Punt Maresme 25-01-2011 Pàgina 16
- El Punt Penedès 25-01-2011 Pàgina 16
- El Punt Vallès Occidental 25-01-2011 Pàgina 16

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/360982-lendema-a-salt.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesOpini%C3%B3&utm_source=rss&utm_medium=mesOpini%C3%B3&utm_campaign=rss